

**ZA MJESEC KOLOVOZ 2024.
U GODINI ZAHVALE ZA SLIKU MILOSRDNOG ISUSA I DNEVNIK SV. FAUSTINE
O 90. OBLJETNICI NASTANKA**

U Ostroj Brami

Bili su to zadnji dani Vazmene osmine 1935. godine. U četvrtak, 25. travnja, u kasno popodne, poglavarica samostana Družbe Sestara naše Gospe od Milosrđa u Vilnius, majka Irena Krzyżanowska, nakon dogovora s vlč. Mihaelom Sopoćkom, poslala je s. Faustinu zajedno s jednom šticienicom u Ostru Bramu da odnesu malo zimzelenog ukrasnog bilja i da pomognu lijepo dekorirati sliku. U Biskupiji Vilnius u tijeku je bila priprava za proslavu završetka Godine Jubileja Otkupljenja Svijeta tj. 1900. obljetnice muke, smrti i Kristova uskrsnuća, a slavlje je bilo određeno za dane od 26. do 28. travnja.

Slika Milosrdnog Isusa okićena zimzelenim šimširom bila je izložena na javno štovanje u prozoru kuće katnice koja je bila povezana i s kapelicom u kojoj se nalazi čudotvorna slika Majke od Milosrđa i s crkvom otaca karmelićana sv. Male Terezije.

„Sestra Faustina je tražila – sjećao se kasnije vlč. Mihael Sopoćko – da se slika stavi u crkvu, ali se nisam žurio... Tek u Velikom Tjednu 1935. godine ponovo mi je rekla da Isus traži da se slika izloži u Ostroj Brami i da ovdje bude tri dana – u dane trodnevnice koja je slavljena u sklopu završetka Godine Jubileja, a koja je uključivala i Bijelu nedjelju. Za održavanje trodnevnice saznao sam od vlč. St. Zawadzkiego, župnika u Ostroj Brami, kada me je zamolio da propovijedam. Pristao sam uz uvjet da se slika Milosrdnog Isusa stavi na prozor kao ukras.“

Ova slika nastala je u slikarskoj radionici Eugeniusza Kazimirowskoga uz prisustvo same s. Faustine. Trebao je naslikati sliku na platnu prema viziji koju je imala u samostanu Družbe Sestara naše Gospe od Milosrđa u Płocku 22. veljače 1931. godine i prema onome

što je zapisala u svom Dnevniku: uvečer toga dana (bila je nedjelja) ukazao joj se Isus u bijeloj haljini, desnu je ruku podigao na blagoslov, a lijevom rukom doticao je haljinu na prsima odakle su izlazile velike zrake crvene i blijede. Isus joj je rekao: Naslikaj sliku s potpisom: Isuse, uzdam se u Tebe!

Kada je o svemu tome ispriopovjedila svome ispovjedniku, dobila je odgovor da će najbolje biti da tu sliku naslika u svojoj duši. No, dok je izlazila iz ispovjedaonice, Isus joj je jasno rekao: Želim da ta slika, koju ćeš naslikati kistom, bude svečano posvećena u prvu nedjelju po Uskrsu. Ta nedjelja treba biti svetkovina Milosrđa. (Dn 49)

Ovaj zadatak nadržastao je njezine snage, ali Isus nije povlačio Svoje zahtjeve, već joj je polako pojasnio kakvo veliko značenje i smisao svega toga: Znaj ovo, ako zanemariš slikanje slike i čitavo djelo milosrđa, na dan suda odgovarat ćeš za velik broj duša. (Dn 154)

Obećao je poslati joj pomoć koju je s. Faustina našla u osobi ispovjednika i duhovnika vlč. Mihaela Sopoćka. Njegovim zalaganjem, član Slikarske akademije u Krakovu i slikar Eugeniusz Kazimirowski – nastanjen u kući Družbe Sestara Pohoda Marijina u Vilniusu – prihvatio se tog zadatka.

Slikanje je trajalo pola godine. Potkraj 1934. godine slika je bila gotova, ali s. Faustina nije bila zadovoljna „rezultatom“. Plakala je i tužila se samom Isusu: „Tko Te može naslikati tako lijepoga kao što jesi?“ (Dn 313) Kao odgovor čula je riječi: Veličina ove slike nije ni u ljepoti boje ni kista, već u mojoj milosti. (Dn 313)

S jedne strane slika podsjeća na tajnu milosrdne Božje ljubavi prema čovjeku, koja se u potpunosti objavila u životu, muci, smrti i Isusovu uskrsnuću, a s druge strane – na čovjekov odgovor na tu ljubav koja se pokazuje u pouzdanju i vršenju Božje volje te u milosrđu prema bližnjima. Pored toga, Isus je uz štovanje ove slike povezo mnoga i velika obećanja. Obećao je da duša koja štuje ovu sliku neće propasti, nego će postići spasenje, napredak u duhovnom životu i zadobiti milost sretne smrti; naravno, ako to bude u skladu s Božjom voljom i s dobrima povezanim s Vječnošću.

Prva slika Milosrdnog Isusa koju je naslikao Kazimirowski i koja je bila izložena na javno štovanje za vrijeme trodnevnice na završetku Jubileja Otkupljenja (što također ima veliko značenje) na prozoru kuće u Ostroj Brami – kako je to naglasio i svjedočio vlč. Sopoćko – izgledala je izvanredno i privlačila je pogled mnogih, više negoli slika Majke od Milosrđa.

Nakon svih tih svečanosti s. Faustina svjedoči da se ispunila Isusova želja. U Dnevniku je zapisala: „Neobično se posložilo – kako je Gospodin tražio, tako se i zbililo: mnoštvo je prvo štovanje slici iskazalo upravo prve nedjelje nakon Uskrsa“ (Dn 89), dakle na dan u koji je Isus tražio ustanovljenje svetkovine Božjega milosrđa.

Toga dana, prema Isusovoj želji, slika Božjega milosrđa treba biti posvećena i izložena na javno štovanje, a svećenici su pozvani govoriti o ljubavi milosrdnoga Boga prema čovjeku i „raspirivati pouzdanje“ u dušama vjernika.

Tako se sve baš dogodilo u tom povijesnom danu, u vrijeme prvog izlaganja i javnog štovanja slike Milosrdnog Isusa u Ostroj Brami. U petak 26. travnja vlč. Sopoćko održao je prvu propovijed za vrijeme trodnevnice. Slušala ga je, među ostalima, i s. Faustina koja je kasnije u svome Dnevniku zapisala: „Propovijedao je o Božjem milosrđu – to je ono prvo što je Gospodin Isus tražio odavno. Kada je počeo govoriti o velikom Gospodinovu milosrđu, slika je oživjela i zrake su prodirale u srca okupljenih ljudi, no ne u jednakoj mjeri. Jedni su primali više, drugi manje.“ (Dn 417)

Kada se vraćala u samostan na Antokolu, na putu ju je presrelo i napalo mnoštvo sotona koje su joj prijetile strašnim mukama govoreći: „Oduzela nam je sve za što smo tolike godine radili.“ (Dn 418)

Vidjevši njihovu zloću i mržnju, upomoć je pozvala svoga Anđela Čuvara koji ju je na vidljiv način pratio cijelim putem do samostana. Bila je sretna. „O, Isuse – molila je – htjela bih se truditi i mučiti i trpjeti čitav svoj život za samo jedan ovakav trenutak u kojem sam vidjela slavu Tvoju, Gospodine, i dobro duša.“ (Dn 419)

Sestra Faustina je vidjela kako je živi Isus „sišao“ s ove slike i „vidjela sam kako ta slika lebdi iznad grada, a grad je bio sav isprepleten mrežama. Isus je, došavši, pokidao sve mreže i naposljetku načinio veliki znak svetog križa te iščeznuo.“ (Dn 416)

Zadnjeg dana svečanosti, dok je svećenik blagoslivljao prisutne Presvetim Oltarskim Sakramentom, opet je ugledala Isusa onakvog kakav je prikazan na slici. Gospodin je blagoslivljao i „zrake su preplavile čitav svijet“ ... Kasnije je ugledala „nedostupnu svjetlost, poput kakvog kristalnog prostranstva, isprepletenu valovima svjetlosti, nepristupačnu bilo stvorenju, bilo duhu. U toj svjetlosti troja vrata. U tom trenutku ušao je Isus kao s te slike, u onu svjetlost – kroz druga vrata, do nutrine Jednosti. To je Jednost Trojstva koja je neshvatljiva. Beskonačnost. ... Tada sam čula glas: Ta svetkovina dolazi iz nutrine mojeg milosrđa i potvrđena je u dubinama mojeg smilovanja. Svaka duša koja vjeruje i koje se uzda u moje milosrđe – primit će ga.“ (Dn 420)

Danas je slika Milosrdnog Isusa štovana u crkvama cijeloga svijeta. Najviše je ipak poznata slika Adolfa Hyła koja se nalazi u Svetištu Božjega milosrđa u Krakovu-Łagiewniki, koja je nastala nakon smrti s. Faustine, pod vodstvom njezinog ispovjednika o. Józefa Andrasza, isusovca. Proslavljena je mnogim čudesima i milostima, a njezine se kopije i reprodukcije mogu naći diljem svijeta.

s. M. Elżbieta Siepak, ZMBM, *Orędzie miłosierdzia*, 94, 2015, str. 4-5
Preveo s poljskog p. Andrzej Woško, SCJ (dehonijanac), koordinator Koordinacije ŠBM
Lektura: Marija Vuković